

Biljett, som lemnas af en elev, för hvarje lektion, till rättelse vid betalningen. [Leet —.]

LEKTIONS KATALOG, läcktschönskatalög, m. 5. Lista, utvisande de särskilda timmarna för universitetslärares föreläsningar, jemte uppgift af de ämnen, som föreläsas.

LEKTOR, lä'cktörr, m. 5. (uttalas i pl. — törörr.) Ordinarie lärare vid ett gymnasium. [Lektor.]

LEKTUR, lä'cktö'r, f. 5. (fr. *Lecture*) Hvad som begagnas till läsning. *En underhållande l. Vara utan l.* [Lektör.]

LEKVALL, m. 2. Se *Lekplats*.

LEKVERK, n. 5. 1) Se *Leksak*, 1. o. 2. b. — 2) (fig.) Sak, så fint arbetad, eller så bräcklig och tunn, att den ej kan användas till nytta, utan att snart gå sönder.

LEM, m. 2. pl. *lemmar*. (i förnspråket *Limbr*, egentl. gren) 1) Hvarje af de yttre kroppsdelarna, i motsats till hufvudet och bälen. *Lemmarne utgöras af armarna och benen. Darra i alla l-mar. Han kan icke röra en l. Frisk och färdig i alla l-mar.* — Bildar sammansättningarna Kroppslem, Manslem. — 2) (fig.) Medlem, ledamot. *En l. i Christi församling.*

LEMDRYG, a. 2. (mindre brukl.) Se *Groflämnad*.

LEMLYTT, a. 1. Se *Lytt*.

LEMLÄSTA, v. a. 1. Slå någon ofärdig. — *Lemlästade*, n. 4.

LEMLÖS, a. 2. Som fått en eller flera lemmar stympade.

LEMMEL, m. 2. pl. *lemmlar*. Djurslägte af Gnagarne, liknande rättsläget, men med tjockare kropp, hårig svans och mycket små öron. Dit höra Åkersork, Vattensork och Fjälllemmel.

LEMNA, lämna ell. lä'mnå, v. a. 1. (af forna verbet *Lefva*, som här samma bem.) 1) Låta vara kvar, öfrigt. *Hvar har ni l-t er dotter? L. hustru och barn efter sig, dö ifrån hustru och barn. Tjufvarne hafva ej l-t honom något öfrigt. Han får, det jag l-r. L. andra längt efter sig, hinna långt framom dem (både egentl. o. fig.). L. ingenting framme, låta ingenting vara framme. L. efter sig, se *Efterlämna*. L. gård, ute, se *Qvarlema, Utelemna*. L. någon åt sig sjelf, låta någon handla, döma, tänka, hjälpa sig på egen hand. — 2) Öfvergifva, fara ifrån, skilja sig ifrån. L. staden. *Vid de öfönde l-de han henne. Låt oss l. detta ämne. L. mig i ro, i fred, låt mig vara i r., i f. L. någon i sticket, se *Stick*. — 3) Öfverlämna, gifva. L. något i ens händer. *Han l-de mig en liten summa i testamentet. L. en vara för godt köp. L. inträdesbiljett åt någon. L. någon full frihet att göra och låta. L. någon tillstånd, hjälp, biträde. L. rum, vika undan, gifva plats. (Fig.) Detta l-r rum för misstankar, ger anledning till m. Hans ord l-r oss ingen säkerhet. L. den omsorgen åt mig, låt det vara min omsorg. L. uppmärksamhet åt, gifva akt på, t. ex.: han l-de ingen uppmärksamhet åt dessa ord. Jag l-r det i Guds behag, må Gud häri göra, som honom täckes. Jag l-r åt ert omdöme, huruvida... ni må sjelf afgöra, huruvida... L. derhän, ej afgöra. *Det vill jag l. derhän, låta vara osägd. L. af, bort, ifrån sig, se *Aflemna, Bortlemna*. L. i'n, út, se *Inlemna, Utlema*. — 4) Medgifva. Jag l-r, att så är. *Man måste l., att... — L-d*, part. pass. *L. åt sig sjelf, utan annat sällskap, annan ledning, hjälp än sig sjelf. [Lämna.]*****

LEMNANDE, n. 4. Handlingen, då man lemnar.

LEMNING, lä'mnning o. lä'mnning, f. 2. Hvad som blifvit lemnadt öfrigt. Brukas mest i plur. *L-en af en portion mat. L-arna efter en måltid. L-ar efter ett skepp, ett hus. L-arne efter ett helgon*, dess afsevor, relikier. *Hennes ansigte har ännu någon l. af skönhet. Han har blott en lemnning kvar af sitt förra västånd.* — Syn. Rest. Qvarlefvå, Öfverlefvå, Afsefvå.

LEMON, LEMONAD, se *Limon, Limonad*.

LEN, a. 2. 1) Slät, fin och behaglig för fingret, för vidrörandet. *Det kännes l-t för fingret. L-t skinn, hull. L. hud. L-t, mjukt hår. L. snö*, kram. — 2) Sakta, lindrig, mild. *L-t vidrörande. L. ton, röst. L. teckning*, ej hård.

LENA, v. a. 1. L. ell. l. *upp*, göra len, mjuk, kram. — V. n. L. ell. l. *upp*, blifva len, mjuk, kram. — V. impers. *Det l-r ell. det l-r på*, det är tövåder. — *L-nde*, part. akt. Som l-r, uppjuktare. *L. medel, omslag.*

LENHET, f. 5. Egenskapen att vara len.

LENHYLLT, a. 1. Se *Finhyllt*.

LENHÄRIG, a. 2. Som har lent hår.

LENKLÄDER, pl. 5. (gam.; af *Len*) Mjuka kläder, af ull eller silke.

LENPLÅSTER, n. 5. Lenande, uppjukande plåster.

LENT, lént, adv. På ett lent sätt, sakta, lindrigt.

LENTO, lä'nnto, adv. (ital.; i musik) Långsamt.

LENVÅDER, n. 5. Se *Tövåder*.

LEOPARD, -- ärd, m. 5. Rodfjur af kattsläktet, liknande tigern, 1½ fot hög, 3 fot lång, blekgul, med svarta fläckar; i Afrika. *Felis Leopärdus*.

LEPRÖS, -ös, a. 2. (grek. *Lepra*, spetelska) Spetelsk, skorfvig.

LEPTOMETER, läp'tamé'ter, m. 2. pl. — *metrar*. (från grek.) Verktyg, som tjänar till att bestämma graden af finhet hos bomullsväf.

LER, n. ell. **LERÄ**, f. sing. En allmänt förekommande fin jordart, som torr och söndergnugad kännes som mjöl emellan fingrarna, mjuk i bäddar icke långt under jordytan, hård i skifferberg, till färgen vanligen grå, blåaktig eller svart. Se f. ö. Blålera, Fotelera, Krukmakarlera, m. fl. *En kruka, gjord af ler. En stuga, byggd af ler och långhalm. Det hänger ihop som ler och långhalm, se *Hänga ihop*. — Ss. *Leraktig* -aktighet, -art, -artad.*

LERÄ, v. a. 1. (mindre brukl.) Göra lerig.

LERBACK, m. 2. Redskap, som nyttjas vid sockerbruk.

LERBRUK, n. 5. Murbruk af ler.

LERBOTTEN, m. 2. pl. — *bottnar*. Se *Lermark*.

LERBRUNN, m. 2. Se *Lergrop*.

LERBRÅKA, f. 1. Se *Lerklubba*.

LERFORM, m. 2. Form af bränd lera, till formning.

LERGOLF, n. 5. Golf af stampad lera.

LERGROP, f. 2. Grop, der lera upptages.

LERIG, a. 2. 1) Som liknar, innehåller lera. — 2) Besmetad med lera.

LERJORD, f. sing. Den vetenskapliga benämningen på oxiden till metallen aluminium. Kallas äfv. Alunjord.

LERKA, se *Lirka*.

LERKLUBBA, f. 1. Ett slags klubba, hvarmed krukmakarlera sönderslås.